

var umiskjendelig en Følge af, at Udgifterne til Forsvaret tillands løb op til saa overordentlig store Summer, at man formelig var nødt til at indskrænke sig med Hensyn til Forsvaret tilføes til det Omraade, som nu ligger til Disposition for Forsvarsvæsenet. Den anden Betænkelse, jeg havde, var de overordentlig store Udgifter, som i det Hele medførtes ved de aarlige løbende Udgifter, og ved Siden af disse staaer der for mig en Række mere eller mindre ubestemmelige, mere eller mindre uberegnelige, men i alt Fald som sikkert givne meget store Udgifter, der i en længere Arrække ville gjøre sig gjældende som en nødvendig Conseqvens af, at vi vedtoge Forsvarsplanen, som den dengang forelaa. Naar jeg nu har begjært Ordet igjen i denne Sag, er det — jeg siger det ligefrem — med en vis Engsteligthed, at jeg udtaler mig, thi det staaer klart for mig, at den overordentlig store Styrke af det høie Things Fleertal, som dengang med Energi og Bestemthed førte Planen igjennem, saaledes som den nu foreligger som Lov, vil, som en naturlig Conseqvens deraf, ogsaa uden nogen Betænkelse gaae ind paa og maa gaae ind paa, hvad her fordres, skjøndt det ganske vist er mange Penge. Men det staaer jo som en naturlig og nødvendig Følge af, hvad man engang har besluttet, og jeg seer ikke, hvorledes man i et Omraade af de første 4—5 Aar kan komme bort fra den nødvendige Conseqvens af, hvad man engang med saa stor Afgjorthed og Bestemthed har slaaet fast. Jeg skal derfor ikke gaae videre ind paa Enkelthederne af disse Udgifter heelt igjennem. Der er en stor Deel af dem, som vistnok ere uundgaaelig nødvendige, naar Forsvarsvæsenet i den Form, som det nu engang er ikklædt, skal faae den fornødne Kraft og Styrke, for at opnaae den Betydning, som er Betingelsen for, at det kan have virkelig Betydning, saaledes de store Udgifter til Munderingsjager, Krigsmateriel o. s. v. Der kunde jo maaſtee nu siges: Ja, det er ganske vist overordentlig store Udgifter, men naar vi stille dem ved Siden af en anden stor Udgift, som ogsaa extraordinært er kommen til, nemlig Veirudgifter — hvilken Sag jo er i særligt Udvalg —, saa have vi derved alle-

rede opnaaet en saa stor Sum af overordentlige Udgifter, at vi vel tør antage, at vi for længere Tid ville være frie for flere extraordinaire Udgifter. Med Hensyn til dette Spørgsmaal har det i mine Tanker en ikke liden Betydning, om vi kunde faae af vor høitagede Krigsminister en omtrentlig Antydning om, hvad vi i den nærmeste Fremtid i lignende Retning endnu maae være forberede paa, at der vil komme af beslægtede extraordinaire Udgifter. At der vil komme flere, er en afgjort Sag; men ligesom det i sin Tid i mine Tanker vilde have været meget at ønske, at vi i den Henseende havde haft et Overblik — en Mangel, som ikke blev afhjulpen —, saaledes fremtræder det ogsaa i dette Dieblit som en ny Mangel, at vi ved denne Lov ikke have den fjerneste Forestilling om, hvad der yderligere vil slutte sig dertil i de næstkommende 3 eller 4 Aar. Vel er der enkelte af disse Udgifter, som jeg maa erkjende for uundgaaelige, efter hvad vi selv have vedtaget — herved vil jeg ikke forpligte mig til nu at stemme for eller imod disse Forslag, det er Noget, som jeg vil lade staae hen til senere —, men der er en Udgift, der for mig altid staaer som en Udgift, som det havde været ønskeligt, at vi aldrig vare komne ind paa, og til hvilken jeg aldrig nogensinde har kunnet beqvemme mig til at gibe min Stemme.

Rettelſe.

Sp. 3170 indſtydes foran Linie 15 f. n.:

Winther: Jeg har forſikkret mig om, ſiden jeg ſiſt havde Ordet, at jeg har opſatt det ærede Medlem for Holbæk Amts 1ſte Valgkreds (M. Hansen) aldeles rigtigt, med Hensyn til hvad jeg ſagde, at der var fremført uimodſagt her i Thinget ſom udtalt af Finanzministeren i Finanzudvalget.